

paa Landet er langt større, end det var for en 15—16 Aar siden, og da man i Lovforslaget har paalagt Lægerne paa Landet, saavel dem, der ere ansatte der, som dem, der privat have taget Bopæl paa Landet, den Forpligtelse at sive alle Ege, som findes i en Omkreds af $\frac{1}{4}$ Mil. fra deres Bopæl, forekommer det mig høist besynderligt, at man ikke har benyttet denne Leilighed til ogsaa at paalægge disse Læger at affatte og indsende til Justitsministeriet Dødsattester efter et bestemt opgivet Schema, samt til at fastsætte Regler, hvorefter denne Indsendelse skal ske. Folketingets Udvalg har antyndt udgø Saadant i Slutningen af sin Betænkning, idet det har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa Vigtigheden af at blive bekendt med Dødsaaragerne, og altsaa paa en Maade har anbefalet Justitsministeriet at lade affatte nye og omfattende Schemaer; men naar jeg ser hen til § 4 i Lovforslaget, saa er der forekrevet, at Dødsattester skal indeholde Svær paa bestemte Spørgsmaal, ikke med Hensyn til Dødsaaragerne, men med Hensyn til Døds-tegnene, og hvorledes dette skal kunne afgive et saadant Materiale, hvis omhyggelige Bearbejdelse skulde, som det hedder i Betænkningen, kunne afgive vigtige Oplysninger med Hensyn til Sundhedsforholdene i Landet, formaar jeg virkelig ikke at see; thi de Vedkommende maae affatte Attesterne, som de ville, saa ville disse dog, naar de indskrænke sig til at give Oplysninger om Døds-tegnene, aldeles ingen Betydning have for Statistiken over de sanitære Forhold. Jeg kunde derfor ønske til 2den Behandling at stille et Endringsforslag til § 4 om, at der efter Ordet "Døds-tegnene" i 2det Punktum sættes, og "Dødsaaragerne". Det er imidlertid Tilfellet ved denne Lov, som ved alle de andre Love, vi have til Behandling her i Thinget, at man virkelig knytter sig for at indsætte endogsaa blot et Comma eller Semicolon i dem, da de saa skulle tilbage til det andet Thing. Jeg erkjender, at Lovens virksomhed vil kunne have en berøftigende Indflydelse paa den Stemning, der nu findes her i Landet paa det Omraade, som Lovens sigter til; men jeg vilde beklage, om man, da man nu dog har taget fat paa

en Materie, hvorom der har været corresponderet saameget, ikke ogsaa vilde ogsaa det Savn imøde; som jeg har nævnt, og som i høj Grad er tilstedel. Jeg skal endnu i den Anledning bemærke, at det statistiske Bureau; jeg tror i September forrige Aar, har tilskrevet Sundhedscollegiet, som da ligjendert traadt i Forhandling med Justitsministeriet, om der ikke nu kunde træffes den Foranstaltning, at man fra de Steder paa Landet, hvor der fandtes Læger, sørgede for at fremskaffe Oplysninger om Dødsaaragerne. Noget, som jeg, som sagt, vilde have ønsket det uanteligt at tilvejebringe for 16—17 Aar siden, og som nu er tilvejebragt.

Justitsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, der nu kaldt fra den 7de Landskingsmand for 1ste Kredse (David), skal jeg sige, at jeg ganske samstemmer med ham i Ønsket om, at der maatte kunne tilvejebringes et saadant Materiale gjennem Dødsattesterne, at der derved kan tilvejebringes en forøget statistisk Kundskab om de sanitære Forhold her i Landet. Det har ogsaa været min Tanke og min Hensigt at foreskrive en saadan Form for de Attester, der blive at udstedes af Lægerne, at de kunne indeholde Oplysninger om Dødsaaragerne. Derimod antager jeg ikke, det kan have nogen Værdi at lade de af Eigsynsmændene udstedte Attester indeholde saadanne Oplysninger, og det er derfor naturligt, at det for Eigsynsmændenes Vedkommende kun er forekrevet i Lovforslaget, at de skulle give Oplysninger om Døds-tegnene, idet deres Formening om Dødsaaragerne vel som oftest ikke kan have synderlig Værdi. Naar man saaledes i denne Henseende kun har de af Lægerne udstedte Attester for Die, tror jeg ikke, at det er nødvendigt at give nogen Lovforfrist. Det fornødne i saa Henseende kan nemlig selvfølgelig meget vel opnåes gennem Sundhedscollegiet ad administrativt Veje, saaledes som det ogsaa allerede for længere Tid siden har været paatænkt fra min Side. I hvert Tilfælde vil jeg fraraade at gjøre det til en almindelig Pligt for alle Vedkommende — saavel Eigsynsmænd som Læger — at give Oplysninger om Dødsaaragerne. Hvad angaar de Bemærk-